

Р Е Ш Е Н № 1 3 6

гр.Перник, 13.08.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на петнадесети юли две хиляди и десета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М. и с участието на представител на Окръжна прокуратура-Перник , прокурор Н.Цветков, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 262/2010 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 7, ал. 9 от Закона за контрол над взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпаси (ЗКВВООБ).

И.Ц.И. е подал жалба срещу отказ за издаване на разрешение за закупуване на късо огнестрелно оръжие В жалбата се твърди, че издадената заповед е неправилна и незаконосъобразна и се иска отмяната ѝ. Жал б о подателят намира, че след като е приложил към преписката всички необходими документи и е обосновал необходимостта от носене на оръжие неправилно му е отказано издаването на разрешение.

Ответникът по жалбата - началникът на Първо районно управление на МВР, гр. Перник, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата и иска атакуваната заповед да бъде потвърдена, като правилна и законосъобразна.

Окръжна прокуратура Перник, чрез представителя си изразява становище за неоснователност на жалбата и предлага да бъде потвърден отказа.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК , намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима, разгледана по същество е основателна по следните съображения:

Производството пред административния орган е образувано по искане на жалбоподателя вх. № 2575/08.04.2010 г., направено по реда на чл. 41, ал.2 от Правилника за прилагане на Закона за контрол над взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпаси (ППЗКВВООБ) за издаване на разрешение за придобиване на късо огнестрелно оръжие. В искането е посочено, че оръжието е за самоотбрана и във връзка с трудовата му дейност, която е свързана с носене на парични суми с които се закупуват материали от други дружества. Пред административния орган са представени търговско пълномощно, медицинско свидетелство, свидетелство за съдимост, справка относно това дали са образувани наказателни производства или са повдигани обвинения на жалбоподателя.

След като е обсъдил така представените пред него писмени доказателства, административният орган е постановил отказ по направеното от жалбоподателя искане.

Разпоредбата на чл. 16, ал. 1, т. 4 от ЗКВВООБ регламентира, че разрешения за придобиване, носене, съхранение и употреба на огнестрелни оръжия, взривни вещества и боеприпаси не се издават, а издадените се отнемат в случаите на недоказана или отпаднала необходимост. Обосноваването на необходимост от носенето и употреба на оръжие е въведено като елемент на искането за издаване на разрешение и в текста на чл. 41, ал. 2 от ППЗКВВООБ. Анализът на цитираните правни норми налага извода, че основна предпоставка за издаването на разрешение за дейностите по закона е наличието на необходимост.

В хипотезата на чл. 16 ЗКВВООБ административният орган упражнява своята власт при условията на оперативна самостоятелност, тъй като законодателят му е предоставил възможност за преценка във всеки конкретен случай. Тази негова преценка е израз на свободна воля и вътрешно убеждение, в рамките на предоставената му оперативна самостоятелност. Законосъобразността на акта в този случай се предопределя от наличието на установените материалноправни предпоставки за избрания резултат и да не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила в административното производство. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 169 АПК, според която при оспорване на административен акт, съдът проверява дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове. Действително и при упражняването на оперативна самостоятелност административният орган е длъжен по силата на чл. 35 АПК да изясни всички факти и обстоятелства от значение за случая, както и да отрази, съобразно чл. 59, ал. 1, т. 4 АПК, фактическите и правни основания за издаването на акта. В този смисъл е и т. 7 от ППВС № 4/76 г., според което административният акт трябва да бъде мотивиран, включително и когато административният орган е овластен да реши въпроса по свободна преценка. В изготвената справка приложена в административната преписка и обжалвания отказ са изложени фактическите и правни основания, които не съответстват по между си. В справка рег.№5537/15.04.2010 г. е посочено, че „се събраха данни , че същият нарушава обществения ред" и „общува и се движи в среди на лица, които употребяват наркотични вещества", а в заповед №310/10.05.2010 г. мотивите на отказа са различни. Обсъжданите в административната факти относно това с какво има се ползва Ив.Ц. сред съседите си и дали има противообществени прояви са само твърдения. Те не се подкрепят от приложените писмени доказателства по делото - свидетелство за съдимост, справка за образувани наказателни производства или повдигани обвинения срещу лицето. Нещо повече при окончателното си произнасяне със заповедта административния орган не се е позовал на нито едно от тези обстоятелства, а се е ограничил само да посочи, че търговската дейност, който осъществява жалбоподателя се приравнява на трудова и не са налице необходимите предпоставки за издаване на разрешение за закупуване на късо огнестрелно оръжие.

В този смисъл административният акт е издаден, без да е съобразен с изискванията на чл. 59, ал. 1, т. 4 АПК. Формалното изброяване на различни факти от административната преписка не може да бъде прието за мотивиране на издадената заповед, още повече че обсъдените фактически обстоятелства в административната преписка и в издадената заповед не са идентични.

Посочването на мотиви за издаването на един административен акт е задължително условие за неговата законосъобразност, тъй като без това, не могат да се направят изводи относно съображенията, мотивирали органа да се произнесе с дадено решение. Съдът извършва контрол за законосъобразността му, в рамките на тези фактически основания,

като проверява дали те действително са се осъществили и ако са се осъществили, следват ли от тях, по силата на правната норма, разпоредените правни последици. Липсата на посочени фактически основания е достатъчно за отмяната на обжалваната заповед, тъй като това нарушение е съществено и не дава възможност за проверка на законосъобразността на акта с материалния закон.

В хода на съдебното производство не са направени искания за присъждане на разноси, поради което и решаващият състав не са произнася по тях.

Предвид гореизложеното, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ заповед с рег.№310/10.05.2010 г. на Началник Първо РУ при МВР-Перник, с която на И.Ц.И. е отказано издаването на разрешение за закупуване на късо огнестрелно оръжие.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: /п/